

Nasza Matka

Nr 7/8 (235/236) Lip./Siep. 2026 (rok 21) Miesięcznik Parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Mikołowie

WAKACJE Z BOGIEM!!!

Słowo Boże – Psalm 23

„Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.
Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach.
Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć:
orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoje imię.

Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulękne, bo Ty jesteś ze mną.
Twój kij i Twoja laska
są moim pocieszeniem.”

Rozważanie wakacyjne

Wakacje to czas odpoczynku. Zwalniamy tempo pracy, rytm życia. Dystansujemy się – jeśli możemy – wobec problemów, z którymi się zmagamy. Wyjeżdżamy w różne miejsca, aby zmienić klimat, środowisko. Niekiedy może się zdarzyć, że ktoś pomyśli, że wakacje to taki czas tylko dla mnie, czy mojej rodziny. Niestety zdarza się także, że w wakacje ktoś nawet zwalnia się od wymagań duchowych. Ale czy człowiek może się zwolnić od stawiania sobie wymagań? Wakacje to nie jest czas odpoczynku od Pana Boga. Cały czas bowiem pozostajemy w relacji do Pana Boga i bez Boga nie potrafimy sobie poradzić. Bez Boga ginie stworzenie, a więc i człowiek. Ponadto, człowiek bez Boga nie jest w stanie sam siebie zrozumieć, kim jest i dokąd zmierza. Bóg jest nam taki bliski. Ogarnia nas swoimi rękami, dwoma rękami. Jedną ręką Pana Boga to Jego prawo, drugą to obietnica. Poprzez prawo – Dekalog, prawo moralne Starego i Nowego Przymierza Pan Bóg troszczy się o nas, byśmy postępowali właściwie, szli właściwą drogą, żebyśmy sami sobie nie zrobili krzywdy. Gdy jednak odchodzimy od prawa i zaczynamy tonąć, Pan Bóg daje nam obietnicę, że nas odnowi, że nie pozwoli nam zginąć, że nas dźwignie i obroni przed innymi i samymi sobą. Pan Bóg wzywa nas do nawrócenia, roztaczając przed nami perspektywę wieczności. Taki jest człowiek, z jednej strony kruchy, z drugiej natomiast podobny do Pana Boga, bo otrzymał Jego tchnienie. Między tymi dwoma skrajnościami toczy się życie człowieka – człowiek siebie definiuje, określa kim jest. W tej przestrzeni kształtuje się szczęście człowieka. Jaka jest recepta na szczęście podaje nam Psalm 1, mówiący o dwóch drogach życia:

Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie zasiada w kręgu szyderców, lecz w prawie Pańskim upodobał sobie i rozmyśla nad nim dniem i nocą. Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim czasie, a liście jego nie więdną; co uczyni, pomyślnie wypada.

Nie tak z występnyymi bowiem, nie tak; są oni jak plewa którą wiatr rozmiata. Toteż występni nie ostoją się na sądzie ani grzesznicy – w zgromadzeniu sprawiedliwych, bo Pan uznaje drogę sprawiedliwych a droga występnych zaginie. (Psalm 1)

Życzymy dobrych wakacji i dobrego wypoczynku, duchowych sukcesów w poszukiwaniu szczęścia.

*Ks. Robert Uflant SDS - Proboszcz
Ks. Piotr Żydek SDS - Kapelan Szpitala*

Lepiej uczestniczyć we Mszy św. w języku, którego się nie rozumie, czy połączyć się ze swoją parafią poprzez transmisję? Co jeśli tam, gdzie spędza się urlop, nie ma możliwości udziału w Eucharystii i czy poza Polską obowiązuje wstrzeżliwość od pokarmów mięsnych? Na te i inne pytania poszukujemy odpowiedzi.

Wakacje to czas, gdy wielu udaje się na zasłużony wypoczynek. Destynacje urlopowe – zarówno te bliższe, jak i dalsze – z różnych przyczyn mogą stanowić wyzwanie z perspektywy praktykowania wiary w warunkach innych niż te codzienne. – Czas urlopu jest ważny i potrzebny. Wielu myśli o nim przez wiele miesięcy. Planuje, wybiera, realizuje. Człowiek wierzący w tych działaniach pamięta o Bogu

Msza Święta

Udział w Eucharystii w niedzielę i święta nakazane jest obowiązkiem każdego katolika. Zapisy regulujące tę kwestię zawarte są w Katechizmie Kościoła Katolickiego (od 2180) i w Kodeksie Prawa Kanonicznego (kan. 1247,1248). – Kto w kraju uczestniczy regularnie w Mszy św., ten w okresie urlopowym będzie się starał poświęcić jeszcze więcej czasu i uwagi na przygotowanie do przyjęcia Słowa, złożenia Ofiary Chrystusa i przyjęcia Go w Komunii Świętej. Jest to zwyczajna droga duchowego wzrostu wierzącego człowieka. Wyjeżdżając – szczególnie w odległe zakątki – wierzący może spotkać się z trudnościami w tym zakresie, wynikającymi z faktu bycia w podróży lub przebywania w miejscu, w którym udział w Eucharystii jest niemożliwy czy wiąże się ze znaczącymi utrudnieniami.

Co, gdy nie znam języka?

Pierwszeństwo zawsze ma fizyczny udział we Mszy św. – Jeśli ktoś zastanawia się, czy łączyć się duchowo – przez Internet – ze wspólnotą przeżywającą Eucharystię w języku polskim, czy uczestniczyć fizycznie w konkretnej wspólnotcie, należy zawsze wybrać udział bezpośredni. To żywy Kościół, a uczestnicy Mszy św. są braćmi i siostrami tego, który do nich dołącza z innego kraju. Znajomość języka nie jest kluczowa. – Można uczestniczyć we Mszy św., sprawowanej w języku polskim i tylko powierzchownie rozumieć to, co Bóg w Trójcy Świętej Jedyny w niej uobecnia i jakie znaczenie ma bycie we wspólnotcie Kościoła, któremu Chrystus powierzył sprawowanie tego sakramentu. Wiedząc o barierze językowej, warto zadbać o dostęp do tekstów czytań i modlitw mszalnych, które znaleźć można m.in. w Internecie lub zaopatrzyć się przed wyjazdem w modlitewnik, jak np. „Oremus”.

Co, gdy w pobliżu nie ma katolickiej świątyni?

Innym wyzwaniem, z jakim spotkać mogą się wierni w czasie podróży, jest brak dostępu kościoła czy kaplicy katolickiej, w której mogliby uczestniczyć w Eucharystii. Pytaniem, które może się pojawić w takiej sytuacji, jest to, czy możliwy jest wówczas udział w nabożeństwie prawosławnym. Kodeks Prawa Kanonicznego ocenia to następująco: „Ileokroć domaga się tego konieczność lub zaleca prawdziwa korzyść duchowa i pod warunkiem, że unika się niebezpieczeństwa błędu lub indyferentyzmu, wierni, dla których jest fizycznie lub moralnie niemożliwe udanie się do szafarza katolickiego, mogą przyjąć sakramenty pokuty, Eucharystii i namaszczenia chorych od szafarzy niekatolickich tych Kościołów, w których są one ważnie sprawowane”. Oznacza to, że jest to możliwe, ale pod pewnymi warunkami. – Trzeba te warunki dobrze rozważyć, pamiętając o uszanowaniu wrażliwości wiary w danej wspólnotcie. Dotyczy to m.in. sprawy przystępowania do Komunii Świętej. Według przekonania wierzących Kościołów prawosławnych przystąpienie do Komunii w ich wspólnotcie oznacza przyjęcie ich rozumienia Eucharystii i Kościoła, a to może być odczytane jako przyjęcie ich wiary i przejście do ich Kościoła. Komunia Święta to coś więcej niż tylko prywatne przyjęcie Pana Jezusa. Trzeba więc rozeznaczyć, jak się zachować w konkretnej wspólnotcie.

W przypadku celebracji protestanckich wyklucza się jednak traktowanie udziału w nich jako spełnienia obowiązku uczestnictwa w niedzielnej Mszy św. „Wspólnoty eklezjalne

powstałe w wyniku Reformacji, odłączone od Kościoła katolickiego, «nie przechowały... właściwej i całkowitej rzeczywistości eucharystycznego Misterium, głównie przez brak sakramentu kapłaństwa». Z tego powodu interkomunia eucharystyczna z tymi wspólnotami nie jest możliwa ze strony Kościoła katolickiego” – przywołuje zapis z Katechizmu Kościoła Katolickiego (1400).

Czy zawsze opuszczenie niedzielnej Eucharystii to grzech?

Kwestia moralnej oceny nieuczestniczenia w Mszy św. w niedzielę lub inne święta nakazane „należy do dobrze uformowanego sumienia”. – Są takie sytuacje, w których nie jest to żadnym grzechem, np. w przypadku choroby. Również wtedy, gdy człowiek zrobił, co w jego mocy, aby być na Mszy św., ale okazało się to niemożliwe, nie można uznać tego za grzech. Dla takiego człowieka jest wtedy oczywiste, że indywidualnie lub w grupie spędzi więcej czasu na modlitwie i rozważaniu Słowa Bożego.

Planując wyjazdy urlopowe czy krótsze wycieczki warto pamiętać także o tym, że Msza św. w sobotę po południu lub wieczorem może być już traktowana jako Msza św. niedzielna. – Jeśli taka jest intencja człowieka, który w niej uczestniczy.

Zasady dotyczące obowiązku uczestnictwa w Eucharystii, określone w Kodeksie Prawa Kanonicznego:

Kan. 1247 – W niedzielę oraz w inne dni świąteczne nakazane, wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy Świętej oraz powstrzymać się od wykonywania tych prac i zajęć, które utrudniają oddawanie Bogu czci, przeżywanie radości właściwej dniowi Pańskiemu oraz korzystanie z należnego odpoczynku duchowego i fizycznego.

Kan. 1248 – § 1. Nakazowi uczestniczenia we Mszy Świętej czyni zadość ten, kto bierze w niej udział, gdziekolwiek jest odprawiana w obrządku katolickim, bądź w sam dzień świąteczny, bądź też wieczorem dnia poprzedzającego.

§ 2. Jeżeli z braku świętego szafarza albo z innej poważnej przyczyny nie można uczestniczyć w Eucharystii, bardzo zaleca się, ażeby wierni brali udział w liturgii Słowa, gdy jest ona odprawiana w kościele parafialnym lub innym świętym miejscu, według przepisów wydanych przez biskupa diecezjalnego, albo poświęcali odpowiedni czas na modlitwę indywidualną w rodzinie lub w grupach rodzin.

Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych

Zasady dotyczące postu określa każdorazowo Konferencja Episkopatu danego kraju. W Polsce w piątki obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, jednak przebywających poza jej granicami dotyczą lokalne przepisy. – Jeśli ktoś znajdzie się w kraju, w którym Konferencja Episkopatu nie zdecydowała o wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych, nie ma obowiązku zachowywać tego przepisu. Taki jest poziom prawny, ale człowiek, który rozumie znaczenie postu w piątek, będzie się starał go zachowywać według możliwości.

Ubiór w miejscach kultu

W planach wyjazdów wypoczynkowych na trasie zwiedzania znajdują się niejednokrotnie kościoły czy inne miejsca kultu. Liturgista zwraca uwagę, że odwiedzając je, wszyscy, ale szczególnie osoby wierzące, powinni przykładać wagę do właściwego ubioru i zachowania. – Zaleca się traktować pobyt w świętych miejscach bardziej w duchu pielgrzymkowym niż tylko turystycznym.

Czas wakacji w wielu sytuacjach może okazać się dla katolików wyzwaniem, ale nie powinien stać się przeszkodą, uniemożliwiającą praktykowanie wiary. – Człowiek, który żyje w bliskości Boga przez cały rok, tym bardziej będzie tej bliskości szukał w czasie urlopu, podczas wyjazdów i innych przeżyć. Dla niego każde miejsce, w którym się znajdzie, jest także miejscem świadectwa o miłości Boga i bliźniego, o uczciwości i gotowości pomocy, o umiejętności odpoczynku i uszanowania dzieła Bożego. Będzie to dla niego również czas modlitwy za tych, którzy nie mają dość wiary, aby w pięknie stworzenia świata dostrzec Boga i aby zachowywać wszędzie Jego przykazania.

(oprac. Ks. P. Ż)

Prawda o chwalebnym Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny

Prawda o chwalebnym Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny z duszą i ciałem jest znana w Kościele i czczona od najdawniejszych wieków. Przeświadczenie o tym, że ciało Matki Bożej nie mogło podlegać rozkładowi, tak jak ma to miejsce w przypadku wszystkich innych ludzi, podległych skutkom grzechu pierworodnego, wyrażone zostało w ciągu historii Kościoła w wielu świadectwach, wzmiankach i śladach.

Jak podkreślił Ojciec Święty Pius XII w Konstytucji Apostolskiej *Munificentissimus Deus*, określającej jako dogmat wiary Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, to odwieczne przekonanie w Kościele potwierdzają wyraźnie liczne świątynie oddane Bogu pod wezwaniem Maryi Panny Wniebowziętej na długo przed ogłoszeniem tego dogmatu w 1950 roku. Świadczą o tym również święte obrazy otaczane czcią w kościołach przez wiernych. Niewątpliwie, potwierdza tę wiarę również krakowski ołtarz Wita Stwosza, przedstawiający Zaśnięcie Najświętszej Maryi Panny. Także księgi liturgiczne od czasów chrześcijańskiej starożytności tak we wschodnich, jak

i w zachodnich obrządkach Kościoła, potwierdzają obchody liturgiczne tej tajemnicy wiary. Nazywają one to święto „Zaśnięciem” lub „Wniebowzięciem Świętej Maryi”. Wszystkie one zgodnie stwierdzają,

że gdy Matka Boża przeszła z życia ziemskiego do nieba, Jej święte Ciało z woli Bożej otrzymało to, co odpowiadało godności Matki Słowa Wcielonego i pozostałym przywilejom Jej udzielonym (cyt. za *Munificentissimus Deus*). Poza tym, bardzo ważnym argumentem za zabranie Maryi z jej ciałem i duszą do nieba jest fakt, że nigdy w historii chrześcijaństwa nie twierdzono, że w jakimś miejscu znajduje się jej grób. Gdyby chrześcijanie nie wierzyli we Wniebowzięcie Matki Chrystusa, z pewnością otaczaliby czcią i szacunkiem miejsce jej wiecznego spoczynku, podobnie jak ma to miejsce np. w przypadku grobu św. Piotra czy innych Apostołów.

Z czasem papieże nadawali temu świętu coraz bardziej uroczysty charakter. Św. Sergiusz I wprowadził Litanie, czyli procesje stacyjne w uroczystości maryjne, wymieniając obok siebie święto Narodzenia, Zwiastowania, Oczyszczenia i Zaśnięcia Najświętszej Panny Maryi. Leon IV poleca uroczyście obchodzić święto Wniebowzięcia Świętej Bożej Rodzicielki.

Również Ojcowie i Doktorzy Kościoła mówili o prawdzie Wniebowzięcia NMP. Szczególnym jej głosicielem był m.in. św. Jan Damasceński. „Potrzeba było, by Ta, która rodząc zachowała nienaruszone dziewictwo, zachowała również i po śmierci swe ciało bez żadnego skażenia. Potrzeba było, by Ta, która Stwórcę w swym łonie jako Dziecię nosiła, przebywała w Boskich przybytkach. Potrzeba było, by Oblubienica poślubiona przez Ojca zamieszkała w niebieskich komnatach. Potrzeba było, by Ta, która widziała Syna swego na krzyżu

i doznała w serce ciosu miecza boleści, uniknąwszy go przy rodzeniu, oglądała tegoż Syna zasiadającego wraz z Ojcem. Potrzeba było, by Matka Boża posiadała to, co do Syna przynależy i otrzymywała cześć od całego stworzenia jako Matka Boga i służebnica zarazem” (cyt. za *Munificentissimus Deus*).

Teologowie i scholastycy podkreślali, że przywilej Wniebowzięcia Maryi Dziewicy zgadza się w pełni z Pismem Świętym. Pośród świętych, przypominających o tajemnicy Wniebowzięcia wymienić można:

św. Antoniego Padewskiego, św. Alberta Wielkiego, św. Tomasza z Akwinu, św. Bernardyna ze Sieny, św. Roberta Bellarmina, św. Franciszka Salezego, św. Alfonsa czy też św. Piotra Kanizjusza.

Dlatego właśnie Papież Pius XII, idąc za tradycją Świętego Kościoła Katolickiego w 1950 roku Konstytucją apostolską *Munificentissimus Deus* ogłosił dogmat o Wniebowzięciu słowami:

„...powagą Pana naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła i Naszą, ogłaszamy, orzekamy i określamy jako dogmat objawiony przez Boga: że Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwały niebieskiej”.

Pośród argumentów teologicznych jakie Ojciec Święty wylicza uzasadniając tę prawdę, warto przypomnieć m. in., że Matka Boga jest najściślej zjednoczona z Boskim swoim Synem i dzieli Jego los. Skoro więc poczęła Jezusa – Zbawiciela, karmiła, nosiła na rękach, niemożliwym jest, aby po ziemskim swym życiu została od niego oddzielona ciałem. Jezus Chrystus też jako najdoskonalszy wykonawca prawa, który uczcił odwiecznego Ojca, nie mógł nie uczcić swej ukochanej matki.

Koniecznym było, aby Maryja Dziewica najściślej zjednoczona ze swym Synem w walce z szatanem, mająca doprowadzić do najpełniejszego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią, została wzięta z duszą i ciałem do nieba. Tak jak Zmartwychwstanie Chrystusa jest zwycięstwem nad grzechem i jego skutkami, w tym śmiercią, „tak trzeba było, aby wspólna walka świętej Dziewicy i Syna zakończyła się dziewiczego ciała”. Maryja Niepokalana w swoim poczęciu, nienaruszenie dziewicza w Boskim macierzyństwie osiągnęła jakby najwyższą koronę swoich przywilejów poprzez zachowanie od zepsucia grobu, „aby na podobieństwo Syna, po zwycięstwie nad śmiercią, z duszą i ciałem zostać wyniesioną do najwyższej chwały nieba i tam jaśnieć jako Królowa po prawicy tegoż Syna, nieśmiertelnego Króla wieków”.

Katechizm Kościoła Katolickiego podkreśla: „Wniebowzięcie Maryi jest szczególnym uczestnictwem w Zmartwychwstaniu Jej Syna i uprzedzeniem zmartwychwstania innych chrześcijan”

Wniebowzięcie w polskiej tradycji ludowej nazywa się Świętem Matki Bożej Zielnej. Matka Boska, patronka dnia 15 sierpnia, czczona jest także jako patronka ziemi będącej w najbujniejszym rozkwicie, patronka ziół, kwiatów, owoców i zbóż. Dlatego właśnie nazywana bywa Zielną. W tym dniu składa się Matce Bożej w ofierze płody ziemi: zioła, kwiaty, zboża, warzywa i owoce.

Na ziemiach polskich święto Wniebowzięcia należy do najdawniejszych uroczystości maryjnych. Najświętsza Maryja Panna Wniebowzięta została patronką metropolii gnieźnieńskiej w XI w. Największe dzieło polskiej sztuki rzeźbiarskiej to ołtarz Zaśnięcia i Ukoronowania NMP w bazylice mariackiej w Krakowie.

Działanie Ducha Świętego

Jak Duch Święty działa w życiu chrześcijanina?

„Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus»” – mówi święty Paweł w Liście do Koryntian. A w Liście do Galatów: «Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: «Abba, Ojcze!» Poznanie wiary jest możliwe tylko w Duchu Świętym. Aby wejść w kontakt z Chrystusem, trzeba najpierw zostać pociągniętym przez Ducha Świętego. Duch Święty wraz z Trójcą Przenajświętszą zstępuje, aby zamieszkać w duszy przez sakrament chrztu. Duch Święty ze swoją łaską jest «pierwszym», który budzi nas w wierze i wprowadza nas w nowe życie, które rodzi się ze znajomości jedynego prawdziwego Boga i Jego posłańca, Jezusa Chrystusa.

Teksty do medytacji święty Josemaría

Warto postawić wszystko na jedną kartę, oddać się całkowicie, aby odpowiedzieć na miłość i zaufanie, jakie pokłada w nas Bóg. Warto przede wszystkim zdecydować się poważnie potraktować naszą chrześcijańską wiarę. Odmawiając *Credo*, wyznajemy wiarę w Boga Ojca Wszechmogącego; w Jego Syna, Jezusa Chrystusa, który umarł i zmartwychwstał; w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela. Wyznajemy, że Kościół, jeden, święty, powszechny i apostołski, jest Ciałem Chrystusa ożywianym przez Ducha Świętego. Cieszymy się z odpuszczenia grzechów i z nadziei przyszłego zmartwychwstania. Czy jednak prawdy te przenikają do głębi naszego serca, czy może pozostają na ustach? Boże orędzie zwycięstwa, radości i pokoju Pięćdziesiątnicy musi być niezachwianym fundamentem sposobu myślenia, działania i życia każdego chrześcijanina. Rozumowanie przynoszące pokój, które Duch Święty podsuwa tym, co miłują wolę Bożą: *Dominus regit me, et nihil mihi deerit* – Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego. Cóż zdoła odebrać pokój duszy, która powtarza z przekonaniem słowa?

Jakie są dary Ducha Świętego i na czym one polegają?

Dary Ducha Świętego wlane w duszę chrześcijanina doprowadzają cnoty do doskonałości i sprawiają, że wierni są ulegli, aby iść za Bożymi natchnieniami posłusznie i z miłością w swoich codziennych działaniach. Siedem darów Ducha Świętego to: mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Boża.

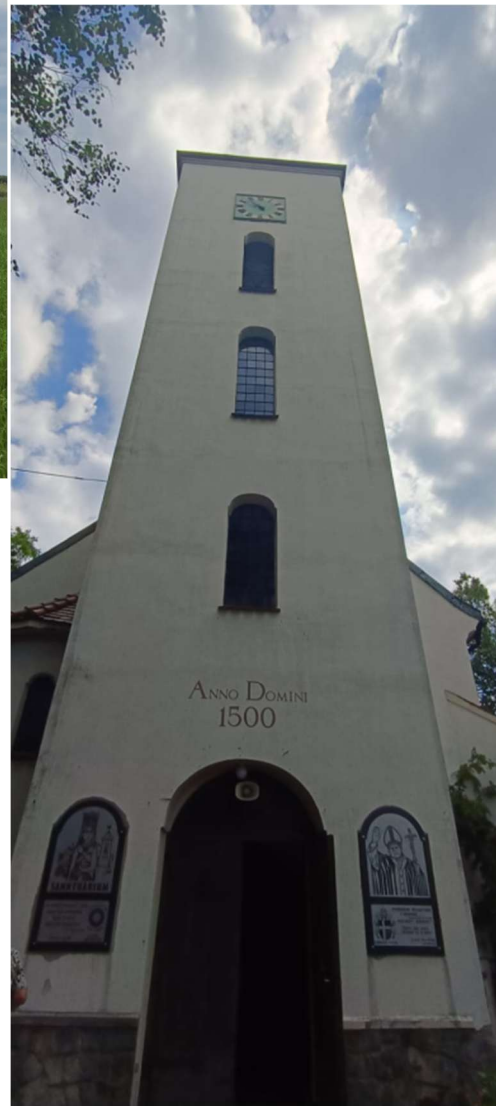
Teksty do medytacji święty Josemaría

Trzecia Osoba Trójcy Przenajświętszej — *słodki gość duszy* daje mu swe dary: dar mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności, bojaźni Bożej

Przez dar pobożności Duch Święty zsyła nam pewność, że jesteśmy dziećmi Bożymi. A dlaczego, będąc dziećmi Bożymi, mielibyśmy być smutni? Smutek jest osadem egoizmu; jeżeli będziemy chcieli żyć dla Pana, nie zabraknie nam nigdy radości, nawet jeśli będziemy odkrywać swoje błędy i swoją nędzę. Radość przenika wtedy życie modlitwą do tego stopnia, że nie mamy innej drogi jak śpiewać: bo przecież kochamy, a śpiew jest tym, co czynią zakochani. Powiedziałbym, że wśród darów Ducha Świętego znajduje się jeden, którego wszyscy chrześcijanie potrzebują w sposób szczególny: dar mądrości. Pozwalając nam poznać Boga i zasmakować w Nim, daje nam on zdolność osądzania w sposób prawdziwy sytuacji i spraw tego życia. (...) Nie chodzi o to, że chrześcijanin nie dostrzega tego wszystkiego, co w ludzkiej kondycji jest dobre, że nie docenia godziwych radości, że nie podziela ziemskich pragnień i ideałów. Przeciwnie, odczuwa to wszystko w samym wnętrzu swojej duszy, podziela to i przeżywa w sposób szczególnie dogłębny, bowiem lepiej niż ktokolwiek inny zna głębokości ludzkiego ducha.

Piesza pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Opiekunki Środowiska Naturalnego – 20.06.2026

W kolejną piękną sobotę wyruszyliśmy z naszymi pielgrzymami do naszej ukochanej Matki w Bujakowie. Pomimo upału podczas drogi towarzyszył nam śpiew i modlitwa. O g 11 odbyła się Msza Święta odprawiona przez naszego proboszcza. Tradycyjnie po mszy był czas na wspólne śpiewanie, kawę i kołocz. Dziękujemy wszystkim uczestnikom za trud pielgrzymowania i tak potrzebną modlitwę!

Święci Marta, Maria i Łazarz – wspomnienie dn. 29 lipca

Marta pochodziła z Betanii, miasteczka położonego na wschodnim zboczu Góry Oliwnej, w pobliżu wioski Betfage, odległego od Jerozolimy o ok. 3 km drogi (dzisiaj Al Azarija). Była siostrą Marii i Łazarza, których Chrystus darzył swą przyjaźnią. Wiele razy gościła Go w swoim domu. Św. Łukasz opisuje szczegółowo jedno ze spotkań (Łk 10, 38-42). Martę wspomina w Ewangelii św. Jan, odnotowując wskrzeszenie Łazarza. Wyznała ona wtedy wiarę w Jezusa jako Mesjasza i Syna Bożego (J 11, 1-45). Ewangelista Jan opisuje także wizytę Jezusa u Łazarza na sześć dni przed wieczerzą paschalną, gdzie posługiwała Marta (J 12, 1-11). Właśnie z Betanii Jezus wyruszył triumfalnie na osiołku do Jerozolimy w Niedzielę Palmową (Mk 11, 1). Wreszcie w pobliżu Betanii Pan Jezus wstąpił z Góry Oliwnej do nieba (Łk 24, 50).

Na Wschodzie cześć św. Marty datuje się od wieku V, na Zachodzie - od wieku VIII. Już w wieku VI istniała w Betanii bazylika na miejscu, gdzie miał stać dom Łazarza i jego siostr. Św. Marta jest patronką gospodyń domowych, hotelarzy, kucharek, sprzątaczek i właścicieli zajazdów. Legenda prowansalska głosi, że po wniebowstąpieniu Jezusa Żydzi wprowadzili Łazarza, Marię i Martę na statek bez steru i tak puścili ich na Morze Śródziemne. Dzięki Opatrzności wszyscy wylądowali szczęśliwie u wybrzeży Francji, niedaleko Marsylii. Łazarz miał zostać pierwszym biskupem tego miasta, Marta założyła w pobliżu żeński klasztor, a Maria pokutowała w niedalekiej pustelni.

W ikonografii św. Marta przedstawiana jest w skromnej szacie z pękiem kluczy za pasem, czasami we wspaniałej sukni z koroną na głowie. Często pojawia się na obrazach również z siostrą, św. Marią. Są prezentacje, w których prowadzi smoka na pasku lub kropi go kropidłem. Nawiązują one do legendy, iż pokonała potwora Taraska. Jej atrybutami są: drewniana łyżka, sztucce, księga, naczynie, różaniec.

Święta Marta z Betanii to patronka **gospodyń domowych, kucharek, hotelarzy, kelnerów, sprzątaczek, właścicieli zajazdów** oraz **wszystkich zapracowanych**. Ze względu na swoją pracowitość i gościnność uważana jest także za orędowniczkę w trudnych życiowych sprawach.

Maria była siostrą Marty i Łazarza. Uwierzyła w Chrystusa jeszcze przed wskrzeszeniem brata (J 11, 1-44). Była tą kobietą, która według słów Jezusa "wybrała dobrą część" (Łk 10, 42), słuchając słów Zbawiciela. To ona namaściła Jego nogi drogocenną maścią nardową (J 12, 3). Według Tradycji Maria i Marta były w gronie niewiast, które pospieszyły do grobu Jezusa z wonnościami. Po męczeńskiej śmierci archidiacona Stefana i rozpoczęciu w Jerozolimie prześladowania wyznawców Chrystusa, Żydzi wygnali sprawiedliwego Łazarza. Siostry opuściły Palestynę wraz z bratem i pomagały mu głosić Ewangelię w różnych krainach.

Święta Maria z Betanii to patronka Lektorów i komentatorów.

Osób poszukujących duchowego wyciszenia i oddanych kontemplacji.

Łazarza znamy go z Ewangelii św. Jana (J 11, 1-44; 12, 1-11) jako brata Marii i Marty. Gdy z obawy przed Żydami Jezus przebywał w Zajordanii, dotarła do niego wiadomość o śmierci Łazarza. Powrócił wtedy - po odczekaniu - do Judei i udał się do Betanii. Św. Jan Ewangelista szczegółowo opisuje scenę Jego spotkania z siostrami i dialog z Martą, a następnie głębokie wzruszenie Jezusa i wskrzeszenie Łazarza. Dowiadujemy się także o reakcji Żydów, którzy nie mogli zaprzeczyć faktom, ale jeszcze bardziej znienawidzili Jezusa. Ta niechęć dotknęła także Łazarza. Ewangelista Jan opisuje także inny pobyt Jezusa w domu Łazarza na dzień przed Jego wjazdem do Jerozolimy (J 12, 1-11). Milczenie ewangelii o dalszych losach Łazarza uzupełnili anonimowi pisarze chrześcijańscy.

Na Wschodzie najbardziej znana była legenda, która uczyniła Łazarza biskupem Cypru i tam umieściła jego - drugi - grób. Pewną rolę w rozwoju kultu odegrała też tzw. niedziela Łazarza, jedna z ostatnich niedziel Wielkiego Postu, w którą odczytywano ewangelię o jego wskrzeszeniu i dokonywano skrutynium przed dopuszczeniem do chrztu. Na Zachodzie w cyklu legend prowansalskich i burgundzkich pojawiła się w dość późnym średniowieczu opowieść o skazaniu świętego rodzeństwa z Betanii na wygnanie. Umieszczono ich na statku bez steru, który odepchnięto od brzegu. Po wielu miesiącach tułaczki przybyli oni do Marsylii. Łazarz miał być pierwszym biskupem tego miasta. Inne opowiadania wskazują na Autun i Avallon jako miejsca złożenia jego relikwii. Równie rozbieżne były daty wspomnień liturgicznych Łazarza. W kalendarzach spotykano je m.in. pod dniem 17 grudnia, 4 maja, 17 czerwca, 16 lub 17 października.

W ikonografii ukazuje się św. Łazarza najczęściej w scenie wskrzeszenia oraz na uczcie w Betanii.

Święty Łazarz to patron wielu grup, szczególnie tych związanych z cierpieniem, ubóstwem i śmiercią np. trędowatych i chorych, grabarzy i pracowników cmentarnych, Żebraków, ubogich i odrzuconych, rzeźników, zakonu lazarystów.

„Święty Łazarzu, daj mi siłę do pokonania wszelkich pokus i trudności. Niech Twoje świadectwo zainspiruje mnie do wiary i nadziei, zwłaszcza w obliczu wielkiej próby. Módl się, abym wykazał(a) się heroicznymi cnotami i wytrwał(a) w miłości, abym zasłużył(a) na przyjęcie przez Boga do nieba. Proszę o to przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, który żyje i króluje z Ojcem w jedności Ducha Świętego, jedyny Bóg na wieki. Amen.”

Żywy Różaniec

Intencje Papieskie 2026:

LIPIEC -O szacunek dla ludzkiego życia.

Módlmy się o poszanowanie i ochronę życia ludzkiego na wszystkich jego etapach, uznając w nim dar od Boga.

SIERPIEŃ -O ewangelizację w miastach.

Módlmy się, abyśmy w dużych miastach, często naznaczonych anonimowością i samotnością, znaleźli nowe sposoby głoszenia Ewangelii, odkrywając twórcze ścieżki budowania wspólnoty.

WRZESIEŃ -W trosce o wodę.

Módlmy się o sprawiedliwe i zrównoważone zarządzanie wodą, zasobem niezbędnym do życia, aby każdy miał do niej równy dostęp.

PAŹDZIERNIK -Za duszpasterstwo zdrowia psychicznego.

Módlmy się o ustanowienie w całym Kościele duszpasterstwa zdrowia psychicznego, pomagającego przezwyciężyć stygmatyzację i dyskryminację osób z chorobami psychicznymi.

LISTOPAD -O właściwe wykorzystanie bogactw.

Módlmy się, aby bogactwa były wykorzystywane właściwie, nie ulegając pokusie egoizmu, lecz zawsze służąc dobru wspólnemu i solidarności z tymi, którzy mają mniej.

GRUDZIEŃ -Za rodziny samotnych rodziców.

Módlmy się za rodziny doświadczające braku obecności matki lub ojca, aby znajdowały wsparcie i towarzyszenie w Kościele oraz pomoc i siłę w wierze w trudnych chwilach.

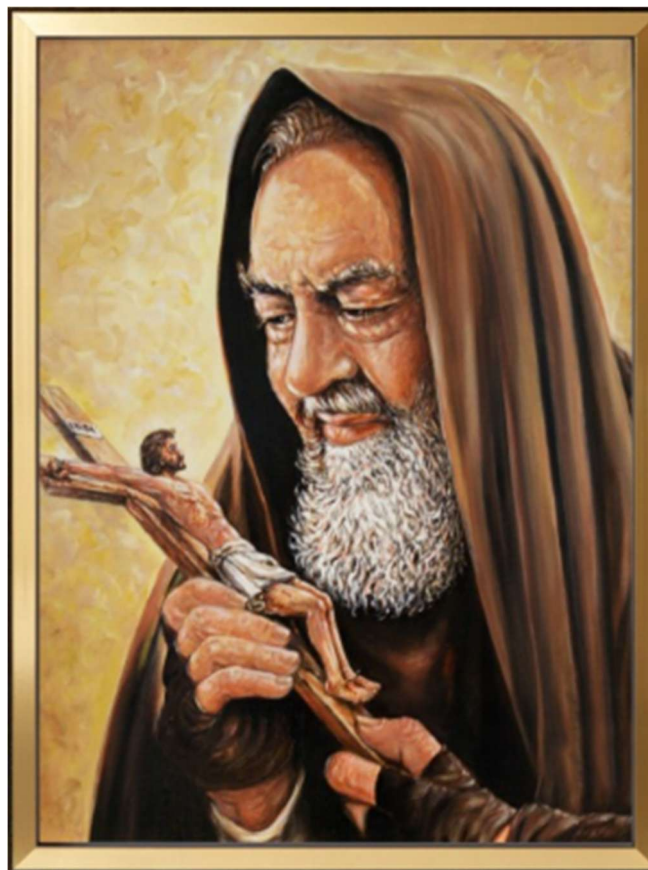
Święty o. Pio o różańcu

„Kochajcie Maryję i starajcie się, by Ją kochano.

Odmawiajcie zawsze Jej różaniec i czyńcie dobro.

Dzięki tej modlitwie szatan spudłuje swe ataki i będzie pokonany, i to zawsze.

Jest to modlitwa do Tej, która odnosi triumf nad wszystkim i nad wszystkimi.”

INTENCJE MSZALNE – Lipiec 2026

Środa	1 lipca	Czwartek	16 lipca
8 ⁰⁰	1) Za + Gertrudę Grzegorz w 30 dzień po śmierci 2) Za + Gertrudę Grzegorz (1 gr.)	18 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (16 gr.)
Czwartek	2 lipca	Piątek	17 lipca
18 ⁰⁰	1) O nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne 2) Za + Gertrudę Grzegorz (2 gr.)	18 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (17 gr.)
Piątek	3 lipca	Sobota	18 lipca
18 ⁰⁰	1) W int. ofiarodawców i budowniczych IV ołtarza 2) Za + Gertrudę Grzegorz (3 gr.)	18 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (18 gr.)
Sobota	4 lipca	Niedziela	19 lipca
8 ⁰⁰	1) W int. Członków Żywego Różańca 2) Za + Gertrudę Grzegorz (4 gr.)	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		10 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (19 gr.)
Niedziela	5 lipca	14 ³⁰	Za + Jana Drob
8 ⁰⁰	Za + Władysława Juroszek (int. od siostrzeńca z rodziną)	Poniedziałek	20 lipca
10 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (5 gr.)	8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (20 gr.)
14 ³⁰	ROCZEK Michaliny Hutnik	Wtorek	21 lipca
Poniedziałek	6 lipca	8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (21 gr.)
8 ⁰⁰	1) Za ++ Członków Żywego Różańca 2) Za + Gertrudę Grzegorz (6 gr.)	Środa	22 lipca
Wtorek	7 lipca	8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (22 gr.)
8 ⁰⁰	1) W int. emerytów, rencistów i chorych z naszej Parafii 2) Za + Gertrudę Grzegorz (7 gr.)	Czwartek	23 lipca
Środa	8 lipca	18 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (23 gr.)
8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (8 gr.)	Piątek	24 lipca
Czwartek	9 lipca	18 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (24 gr.)
18 ⁰⁰	1) Za + Annę Skrzypczyk 2) Za + Gertrudę Grzegorz (9 gr.)	Sobota	25 lipca
		18 ⁰⁰	1) Za + Annę Kuś 2) Za + Gertrudę Grzegorz (25 gr.)
Piątek	10 lipca	Niedziela	26 lipca
18 ⁰⁰	1) Za + Stanisława Baran w 10 rocz. śmierci 2) Za + Gertrudę Grzegorz (10 gr.)	8 ⁰⁰	
Sobota	11 lipca	10 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (26 gr.)
18 ⁰⁰	1) W int. Magdaleny i Piotra – Msza św. dziękczynno-błagalna 2) Za + Gertrudę Grzegorz (11 gr.)		
Niedziela	12 lipca	14 ³⁰	
8 ⁰⁰	Za + Urszulę Janeczek w 1 rocz. śmierci	Poniedziałek	27 lipca
10 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (12 gr.)	8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (27 gr.)
14 ³⁰	W int. Asi z okazji 4 rocz. urodzin, Daniela z okazji 25 rocz. Urodzin	Wtorek	28 lipca
Poniedziałek	13 lipca	8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (28 gr.)
8 ⁰⁰	1) W int. Czcieli Matki Bożej Fatimskiej 2) Za + Gertrudę Grzegorz (13 gr.)	Środa	29 lipca
Wtorek	14 lipca	8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (29 gr.)
8 ⁰⁰	1) Za + Władysława Juroszek (int. od siostrzenicy Małgorzaty) 2) Za + Gertrudę Grzegorz (14 gr.)	Czwartek	30 lipca
Środa	15 lipca	18 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (30 gr.)
8 ⁰⁰	Za + Gertrudę Grzegorz (15 gr.)	Piątek	31 lipca
		18 ⁰⁰	

INTENCJE MSZALNE – Sierpień 2026			
Sobota	1 sierpnia	Niedziela	16 sierpnia
8 ⁰⁰	W int. Członków Żywego Różańca	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	Za + ojca Władysława, ++ brata i bratową oraz ++ dziadków z obu stron	10 ⁰⁰	
Niedziela	2 sierpnia	14 ³⁰	
8 ⁰⁰		Poniedziałek	17 sierpnia
10 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
14 ³⁰	Za + Zbigniewa Wesołowskiego w 35 rocz. śmierci i za ++ z rodziny	Wtorek	18 sierpnia
Poniedziałek	3 sierpnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	Za ++ Członków Żywego Różańca	Środa	19 sierpnia
Wtorek	4 sierpnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	W int. emerytów, rencistów i chorych z naszej Parafii	Czwartek	20 sierpnia
Środa	5 sierpnia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Piątek	21 sierpnia
Czwartek	6 sierpnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	O nowe święte i liczne powołania kapłańskie, zakonne i misyjne	Sobota	22 sierpnia
Piątek	7 sierpnia	18 ⁰⁰	Za + Henryka w rocz. śmierci i za ++ rodziców z obu stron
18 ⁰⁰		Niedziela	23 sierpnia
Sobota	8 sierpnia	8 ⁰⁰	W int. Anny z okazji 93 rocz. urodzin
18 ⁰⁰	Za + Józefa w 13 rocz. Śmierci	10 ⁰⁰	
Niedziela	9 sierpnia	14 ³⁰	
8 ⁰⁰		Poniedziałek	24 sierpnia
10 ⁰⁰	Za + Różę Botor	8 ⁰⁰	
14 ³⁰		Wtorek	25 sierpnia
Poniedziałek	10 sierpnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Środa	26 sierpnia
Wtorek	11 sierpnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	27 sierpnia
Środa	12 sierpnia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Piątek	28 sierpnia
Czwartek	13 sierpnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	W int. Czcieli Matki Bożej Fatimskiej	Sobota	29 sierpnia
Piątek	14 sierpnia	15 ³⁰	DOŻYNKI SOŁECKIE
18 ⁰⁰	Za ++ rodziców Helenę i Antoniego, ++ rodzeństwo	18 ⁰⁰	Za + Gertrudę w rocz. śmierci, + męża Alfreda i + syna Henryka
Sobota	15 sierpnia	Niedziela	30 sierpnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	W int. Julii z okazji urodzin	10 ⁰⁰	1) O Boże bł. dla całej rodziny i dar nawrócenia 2) Za + Marka Dziub w 2 rocz. Śmierci
14 ³⁰	Za ++ rodziców Kazimierę i Adama w pamiątkę urodzin mamy	14 ³⁰	W int. Gabrieli Kołodziej z okazji 60 rocz. Urodzin
		Poniedziałek	31 sierpnia
		8 ⁰⁰	

Kącik kulinarny

Wakacyjny Curry z indyka i mango

SKŁADNIKI:

400 g piersi indyka
1/2 papryki żółtej
1/2 papryki czerwonej
1 mango
2 ząbki czosnku
1/2 łyżeczki chili
1/2 łyżeczki kurkumy
2-3 cm startego imbiru
1 łyżka sosu sojowego
2 łyżki octu ryżowego
500 ml mleka kokosowego

WYKONANIE:

Indyka kroimy w kostkę albo paski i obtaczamy w przyprawach (od czosnku po imbir). Odstawiamy na bok.

Na patelni rozgrzewamy odrobinę tłuszczu i wrzucamy pokrojone w kostkę lub paski papryki. Po kilku minutach dodajemy indyka i obsmażamy ze wszystkich stron. Dorzucamy pokrojone w kostkę mango, zalewamy całość mlekiem kokosowym, doprawiamy do smaku sosem sojowym i octem ryżowym.

Zostawiamy pod przykryciem na małym ogniu na ok. 20 minut.

Podajemy z ryżem.

Herbata Zielona o smaku Owoców Cytrusowych

SKŁADNIKI:

2 sztuki herbaty zielonej z dodatkiem cytryny
1 sztuka zielony ogórek
2 sztuki gałązki mięty
2 plastry cytryna
100 mililitrów syrop cukrowy – patrz poniżej

WYKONANIE:

Ogórkę pokrój w kostkę wstaw do zamrażalki.

Dwie torebki zielonej herbaty Liptona zalej 400 ml gotującej się wody. Napar przykryj spodkiem i odstaw, aby wystygł.

Na dno dwóch szklanek wlej po 50 ml syropu (zrobisz go mieszając wodę z cukrem w stosunku 1:1), dodaj zmrożone kostki ogórka, plastry cytryny, gałązkę mięty. Całość uzupełnij zimnym naparem z herbaty.

SMACZNEGO!!!

Kącik humoru

- Jak się udały wakacje?
- Cudownie! Wspaniale! Atrakcje dla całej rodziny, urocze knajpki, dla żony sklepy, czysta woda dla dzieci... a dla teściowej rekiny.

Turysta pyta ratownika na plaży:

- Czy są tu jakieś rekiny?
- Nie, od kiedy pojawiły się krokodyle, wszystkie rekiny uciekły!

- Gdzie jedziesz w tym roku na wakacje?
- Nad morze!
- A żona?
- Żona zostaje w domu.
- Ooo, to wspaniały odpoczynek!
- No właśnie nie... Boję się, że wypocznie i będzie miała siłę narzekać przez cały rok!

Facet do dziewczyny na plaży, podczas wakacji:

- Przepraszam, czy to pani synek sypie piasek do mojego kubka z kawą?
- Nie, mój to ten, który właśnie sprawdza, czy pański telefon działa pod wodą.

Dwóch znajomych rozmawia po powrocie z urlopu:

- Gdzie byłeś na urlopie?
- Nad morzem.
- A gdzie mieszkałeś?
- Tuż obok Kolumny Zygmunta.
- Przecież to w Warszawie!
- No to już wiem, czemu miałem tak daleko na plażę.

- Jak się nazywa sytuacja, w której obu facetów wie, o co chodzi?
- Obuwie.

Słyszałaś o prognozie pogody? Podobno w tym tygodniu ma być bardzo słonecznie!

- O, to super! A w który dzień?
- W środę!

Dwóch kolegów rozmawia w upalny letni dzień:

- Stary, ale gorąco! Masz jakiś sposób na te upały?
- Jasne! Kupiłem sobie kostki lodu i wkładam pod koszulę.
- I co, chłodzi?
- Rewelacja! Ale mam też problem.
- Jaki?
- Kiedy się rozpuszczają, wszyscy myślą, że się popłakałem ze szczęścia.

Spotykają się dwie blondynki.

- Cześć! Gdzie jedziesz na wakacje? – pyta pierwsza.
- Do Niżu – odpowiada druga.
- A gdzie to jest?
- Jeszcze nie wiem, ale w telewizji niedawno mówili, że będzie tam piękna, niżowa pogoda.

Grupa turystów błądzi w górach. Wieczór zapada, a tu ani śladu człowieka i nadziei na nocleg.

- Mówił pan, że jest najlepszym przewodnikiem po Tatrach!
- Zgadza się! Ale to mi już wygląda na Bieszczady.

- Ulubione ciasto szefa?
- Tyraj misiu!

Jasio zauważył na półce mamy książkę znanego filozofa i zaintrygowany zaczął czytać.

Mama, zdziwiona, że jej czteroletni syn czyta tak poważne dzieło, spytała:

- Rozumiesz coś z tego?
- Nie rozumiem Nietzschego.

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Sobota 4 lipca 2026	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
Sobota 18 lipca 2026	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
Sobota 1 sierpnia 2026	Zaczek Katarzyna
	Zaczek Mirosława
	Goliasz-Celder Magdalena
Piątek 14 sierpnia 2026	Kawka Zofia
	Wróblewska Zofia
	Tyrała Janina
	Sosna Jadwiga
Sobota 29 sierpnia 2026	Piwowarczyk Ilona
	Górska Aleksandra
	Przybyła Ewelina
Sobota 12 września 2026	Górny Grażyna
	Wawrzynek Agnieszka
	Jamka Monika
Sobota 26 września 2026	Kołodziejczyk Krystyna
	Świerczyńska Małgorzata
	Rzepiak Danuta
Sobota 10 października 2026	Kubis Karolina
	Kubis Lidia
	Juroszek Agnieszka
Sobota 24 października 2026	Kędzia Irena
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie (harmonogram również na stronie parafialnej)	

BIULETYN PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ

Matki Bożej Częstochowskiej w Mikołowie

Kolegium redakcyjne: Ks. Proboszcz Robert Uflant SDS, Sylwia i Marek Lebek

Adres redakcji: 43-190 Mikołów, ul. Jesionowa 11, tel. 32 226 14 65

e-mail: smilowice@katowicka.pl

strona internetowa: www.parafiasmilowice.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001